هو الله تعالی شأنه الحکمة والبیان

طوبی از برای نفوسیکه در ظلّ سدرهٔ طوبی ماوی گرفته اند، و نیکوست حال عبادیکه از رحیق بیان رحمن آشامیده اند، و طوبی از برای رجالیکه سطوت ابطال ایشان را از غنیّ متعال منع ننمود، و طوبی از برای اولیائیکه بنور ایقان منوّرند و در ظلّ سدره آرمیده اند، طوبی از برای حزبیکه از عالم گذشته اند و بافق ارادهٔ مالك قدم ناظرند، و طوبی از برای اصحابیکه مترصّد اجرای اوامر الله بوده و هستند، صائمند بامرش آکلند باذنش قائمند بر خدمتش و ناطقند بثنایش متنفّسند بحبّش، طوبی از برای عشّاق که از آفاق و بحر و بر گذشتند و بذروهٔ علیا و غایة قصوی فائز گشتند، طوبی از برای حزبیکه احزاب عالَم ایشانرا از اصغاء حفیف سدرهٔ منتهی محروم نساخت، نعیم از برای نفوسیکه بتراب سجن مزیّنند، طوبی از برای قدومیکه باین ارض فائز شد و از هواء آن عرف آیات الهی را استشمام نمود، و طوبی از برای نفوسیکه در راه دوست یکتا حمل بلایا نمودند، ایشانند جبال فضل حق جلّ جلاله. یا حزب الله امروز نیّر بیان مشرق و دریای رحمت رحمانی موّاج، نیکوست حال نفسی که باقبال فائز شد و باستقامت مزیّن گشت، طوبی از برای عبادیکه در این بیدا بکلمهٔ مبارکهٔ لَبَّیْكَ یا إِلهَ الْعالَمِ ناطق گشتند، و طوبی از برای رجالیکه از کوثر این ارض نوشیدند و در ظلّ اشجار آرمیدند، طوبی از برای مسافرین که در این عصر یوم نهم شهر صیام نیّر اعظم از اعلی افق عالم بآن توجّه نمود و پرتو افکند، نعیم از برای مهاجرین که باذن توجّه نمودند و مشقّتهای سفر را حمل کردند تا آنکه فائز شدند بآنچه که در کتاب الهی از قلم اعلی مذکور و مسطور است، صد هزار طوبی از برای نفوسیکه مترصّد امرند و زحمت صوم را لوجه الله حمل نموده اند، بقلیل قناعت کرده اند و از کثیر در سبیل خبیر گذشته اند، بحر رحمت از برای نفوسیکه اوهامات عالم ایشان را منع ننمود و حجبات امم از تقرّب باز نداشت، ببازوی یقین سدهای ظنون را شکستند و بافق اعلی توجّه نمودند، بحر نور از برای عبادیکه باعمال و اخلاق

حق را نصرت نمودند. يا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ بَهائِيْ وَعِنايَتِي، ايّام صيام است، و از قبل بشهر الله موسوم، از حق ميطلبيم نفوس آن مقام را مؤيّد فرمايد بآنچه در كتاب از قلم اعلى نازل شده، ذكر هر يك اليوم از لسان جارى، بَشِّرْهُمْ مِنْ قِبَلِ الْمَظْلُوْمِ وَنَوِّرْهُمْ بِأَنْوارِ بَيانِ رَبِّكَ الْمُشْفِقِ الْكَرِيْمِ، يا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ بَهاءُ اللهِ الْفَرْدِ الأَحَدِ، نامهٔ جناب عبد الحسين عليه بهائى كه بآنجناب نوشته ملاحظه شد، وَجَدْناهُ مُزَيَّنًا بِذِكْرِ اللهِ وَأَوْلِيائِهِ وَأَصْفِيائِهِ، طُوْبَى لَهُ قَدْ نَطَقَ بِالْحَقِّ وَأَنا الشَّاهِدُ الْعَلِيْمُ، ذكر جناب ميرزا على اكبر عليه بهائى را نموده، لله الحمد از رحيق ايقان آشاميده اند و بافق رحمن متوجّه، غبار اوهام ايشان را از مالك انام منع ننمود، وَنَذْكُرُ مُحَمَّدَ الَّذِيْ فازَ بِآثارِ قَلَمِي الأَعْلَى، نَسْئَلُ اللهَ أَنْ يُؤَيِّدَهُ وَيَمِدَّهُ بِجُنُوْدِ الْغَيْبِ، إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٍ، ضوضاء عالَم ايشان را از مالك قدم باز نداشت، حجباترا دريدند و اصنام را شكستند، نَسْئَلُ اللهَ تَعالَى أَنْ يُوَفِّقَهُ عَلَى ما يُقَرِّبُهُ إِلَيْهِ وَيَكْتُبَ لَهُ ما كَتَبَهُ لِعِبادِهِ الْمُقَرَّبِيْنَ، وَنَذْكُرُ فِيْ هَذا الْحِيْنِ مَنْ سُمِّيَ بِمُحَمَّدٍ قَبْلَ عَلِيٍّ وَنُذَكِّرُهُ بِآياتِيْ وَنُبَشِّرُهُ بِعِنايَتِيْ وَرَحْمَتِيْ إِنَّهُ فازَ بِما كانَ مَرْقُوْمًا مِنْ قَلَمِ الْوَحْيِ فِيْ كُتُبِ اللهِ رَبِّ الْعالَمِيْنَ، إِنَّهُ أَقْبَلَ وَفازَ نَسْئَلُ اللهَ أَنْ يُوَفِّقَهُ عَلَى إِصْلاحِ الْعالَمِ وهِدايَةِ الأُمَمِ وَيُقَدِّرَ لَهُ خَيْرَ الآخِرَةِ وَالأُوْلَى، إِنَّهُ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ وَالثَّرَى، لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيْرُ، وَنَذْكُرُ مَنْ سَمَّيْناهُ بِحَبِيْبِ اللهِ فِيْ ناسُوْتِ الإِنْشاءِ وَفِيْ كِتابِ الأَسْماءِ أَمْرًا مِنْ لَدُنَّا لِيَفْرَحَ وَيَكُوْنَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ، إِذا سَمِعْتَ النِّداءَ مِنَ الأُفُقِ الأَعْلَى قُلْ لَكَ الْحَمْدُ يا مَوْلَى الْوَرَى وَفاطِرَ السَّماءِ بِما ذَكَرْتَنِيْ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ وَشَرَّفْتَنِيْ بِما لايُعادِلُهُ شَيْءٌ مِنَ الأَشْياءِ، أَيْ رَبِّ أَسْئَلُكَ بِأَمْواجِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ وَإِشْراقاتِ نَيِّرِ فَضْلِكَ وَبِالْمَقامِ الَّذِيْ تَشَرَّفَ بِقُدُوْمِكَ وَاسْتَقَرَّ عَلَيْهِ عَرْشُ عَظَمَتِكَ بِأَنْ تُؤَيِّدَنِيْ عَلَى ما تُحِبُّ وَتَرْضَى، لا إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ الْعَزِيْزُ الْعَلاَّمُ، وَنَذْكُرُ مَنْ أَحَبَّنِيْ وَفازَ بِلِقائِيْ وَطافَ حَوْلِيْ وَنَطَقَ بِثَنائِيْ وَنُبَشِّرُهُ بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ، إِنَّهُ سُمِّيَ بِالْحُسَيْنِ فِيْ كِتابِ اللهِ رَبِّ الأَرْبابِ، يا حُسَيْنُ إِنَّ الْمَظْلُوْمَ يَذْكُرُكَ فِيْ هَذا الْحِيْنِ بِما يُقَرِّبُكَ إِلَيْهِ، احْمَدِ اللهَ بِهَذا الْفَضْلِ الأَعْظَمِ، وَقُلْ لَكَ الشُّكْرُ وَالثَّناءُ وَلَكَ الْعِزُّ وَالْبَهاءُ يا مَحْبُوْبَ مَنْ فِي السَّمواتِ وَالأَرَضِيْنَ، طُوْبَى لَكَ وَلِمَنْ يَسْمَعُ قَوْلَكَ فِيْ هَذا النَّبَإِ الأَعْظَمِ وَهَذا الأَمْرِ الَّذِيْ ارْتَعَدَتْ بِهِ فَرائِصُ

الأَشْرارِ، يا محمّد آخر نامهٔ جناب عبد الحسين بذكر جناب امين منتهى، إِنَّا ذَكَرْنا الْحُسَيْنَ وَنَذْكُرُ الأَمِيْنَ الَّذِيْ فازَ بِخِدْمَةِ اللهِ رَبِّ الْعالَمِيْنَ، إِنَّهُ ذَكَرَ أَوْلِيائِيْ بِخُضُوْعٍ مُبِينٍ، در جميع نامها بذكر دوستان الهى ناطق، از براى هر يك عنايت و شفقت حق را مسئلت نموده، از حق ميطلبيم او را تاييد فرمايد تا بنور انقطاع سبب اتّحاد و اتّفاق گردد، طُوْبَى لِمَنْ يُؤَلِّفُ بَيْنَ الأَفْئِدَةِ والْقُلُوْبِ، هر نفسى كه لوجه الله بر خدمت اين امر اعظم عمل نمايد او از اهل بها و اصحاب فردوس اعلى در كتاب مذكور و مسطور، اولياى الهى را در ارض طا و اطراف تكبير ميرسانيم و وصيت مينمائيم بآنچه سبب ارتفاع امر الله است، يا اهل بها بجنود حكمت و بيان اهل امكان را بافق رحمن دعوت نمائيد، و اوهامات و ظنون قبل را محو كنيد، و همّت نمائيد كه شايد اولياى اين امر مبتلا نشوند بآنچه كه حزب قبل بآن مبتلا گشتند، در قرون و اعصار يا حق گفتند و بالاخره فتوى بر قتلش دادند، حال هم معرضين بيان بر همان صراط ماشى و بظنون و اوهام متمسّك، نَسْئَلُ اللهَ أَنْ يَحْفَظَ أَوْلِيائَهُ مِنْ شَرِّ هَؤُلاءِ الَّذِيْنَ يَرَوْنَ الشَّمْسَ وَيُنْكِرُوْنَها وَالآياتِ وَيُعْرِضُوْنَ عَنْها أَلا إِنَّهُمْ فِيْ خُسْرانٍ مُبِيْنٍ، الْبَهاءُ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وعَلَيْهِ وَعَلَى الَّذِيْنَ هاجَرُوا فِيْ سَبِيْلِيْ وفازُوا بِما كانَ مَسْطُوْرًا فِيْ كُتُبِ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْكُرْسِيِّ الرَّفِيْعِ.